

[Harald Petersen.]

afslutning gøre to principielle bemærkninger. Den højtærede minister omtalte bl. a. ytringsfriheden for det militære personel. Om denne er der efter min mening at sige, at enhver militær person har adgang til at blive hørt også i tjenstlige anliggender, men der må være en grænse imellem den tjenstlige ytringsfrihed og den offentlige ytringsfrihed om tjenstlige anliggender. En militærperson kan ikke i så henseende have ubegrænset ytringsfrihed. Grænsen på dette punkt sættes ikke alene ud fra den naturlige taktfølelse, som eventuelt måtte være en beskåret fra naturens hånd, men den sættes efter min mening ud fra rent objektive kriterier, der efter min opfattelse kan deles i tre, nemlig for det første de gældende love og tjenestereglementet, som ingen kan overtræde, for det andet hensynet til opretholdelsen af en sund, naturlig og selvfølgelig disciplin og for det tredje hensynet til dansk forsvarsvæsens placering i forholdet udadtil, overfor fremmede magter. Indenfor denne ramme sættes grænsen for den offentlige ytringsfrihed for de personer, der er knyttet til de militære etater, og jeg vil til slut understrege, at en hær uden disciplin er tusindfold værre end slet ingen hær at have.

Ole Bjørn Kraft: Et år efter Danmarks undertegnelse af Atlantpagten foreligger her for folkettinget det første lovforslag om nyordningen af Danmarks forsvar, et lovforslag, der kan betegnes som forsvarets hovedlov, fordi det tilvejebringer det nødvendige grundlag i organisationsmæssig henseende for forsvarets videre opbygning. Mange havde utvivlsomt ønsket, at dette lovforslag noget tidligere havde ligget på tingets bord, men flere årsager har, som allerede nævnt fra forskellig side, bidraget til, at det først sker nu, men til gengæld tror jeg, at det er fuldt berettiget at fastslå, at dette lovforslag er sagligt overordentlig vel forberedt. Der har fra forskellig side — og socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) nævnte een side i sin tale her i dag — været fremsat udtalelser om, at de sagkyndige ikke skulle have haft adgang til at gøre deres synspunkter tilstrækkeligt gældende. Jeg vil gerne sige ganske åbent, at jeg betragter denne opfattelse som helt ube-

rettiget. For det første har det været en stor tilfredsstillelse at deltage i forhandlingerne om dette lovforslag, fordi disse forhandlinger i en så sjælden grad har været sagligt og udelukkende sagligt betonedede med det formål fra alle sider at nå det bedst mulige resultat. Men dernæst har forhandlingerne i 5 mands udvalget skridt for skridt været ledsaget af meget indgående forhandlinger med de sagkyndige på de forskellige områder, først og fremmest naturligvis med værnenes chefer. Disse chefer har ikke blot haft lejlighed til at gøre deres synspunkter gældende i skriftlige eller mundtlige indlæg, men de har også ikke så sjældent direkte været tilkaldt til forhandling og drøftelse med udvalgets medlemmer, og jeg har lov til at sige, at de synspunkter, som de har fremsat, er der i overordentlig grad taget hensyn til, og de har i høj grad præget lovforslaget, som det foreligger for os. Det er derfor beklageligt, at man har søgt at tilvejebringe en anden vurdering af dette spørgsmål, fordi det jo er meget vigtigt og væsentligt, at der i alle kredse af folket som indenfor værnene selv skabes den størst mulige tillid til den nye forsvarsordning, og det synes jeg er berettiget, fordi dette lovforslag fremtræder med en meget stærk saglig ballast. Hvad dets hovedsynspunkter angår, har det jo også fundet enstemmig tilslutning i udvalget og kommissionen med de reservationer, som de radikale medlemmer i kommissionen har fremsat, men som jo ikke står i strid med forslagets hovedlinier.

Dette lovforslag er i virkeligheden et revolutionerende forslag. Det bryder på væsentlige områder med en meget gammel tradition på forsvarsområdet her i landet, og det er nyskabende, tror jeg, i nøje overensstemmelse med den virkelighed, i hvilken forsvaret kommer til at leve. Dette synspunkt gælder ikke mindst den rationelle gennemførelse af en enhedsordning af forsvarets øverste ledelse med en forsvarschef og en forsvarsstab som den afgørende planlæggende og ledende myndighed efter forsvarsministerens direktiver. Herom har der ikke været fuld enighed mellem flådens og hærens øverste ledelse, specielt ikke med hensyn til skabelsen af forsvarschefstillingen. Det er også min opfattelse,